

[Lilli Gyldenkilde]

ville påvirke aktiemarkedet osv., og som vi tidligere har talt om, skulle vi ikke have lukket nogen virksomheder, men derimod helst have nogle flere. Så det undrer mig lidt, at man ikke har diskuteret, hvordan man skal sikre, at man ikke kommer ud i lukningsproblemer. Vi kan prøve at snakke om det under udvalgsarbejdet, så vi får sikkerhed for det, for det har ikke været intentionen bag forslaget. Det var det ene, jeg ville sige.

Det andet var, om man måske også skulle have kigget på at forhøje procentsatsen, for at man kunne gardere sig mod tvangssalg på den ene eller den anden måde. Jeg håber, vi kan se på det i udvalget, for jeg er sikker på, at finanslovforligets aftalekreds ikke på nogen måde har haft intention om, at vi skulle ud i et massesalg af aktier, fordi Dyrtidsfonden skulle frigøre disse midler.

Når det så er afklaret og vi har fået sikkerhed for, at det ikke sker, kan SF støtte forslaget.

(Kort bemærkning).

Stavad (S):

Jeg må sige til fru Lilli Gyldenkilde, at vi som hidtil er parat til at forhøje de 25 pct., man i øjeblikket kan anbringe i aktier, så snart der viser sig et flertal for det i Folketinget.

De problemer, som udlodninger kan medføre, er efter de ændringer, der kom ind under forhandlingerne, efter vores bedømmelse blevet væsentlig færre. Hvis alle, der fylder 60 år i 1993, udnytter ordningen, vil det dreje sig om ca. 1,8 mia. kr. Da der nu er knyttet betingelser til, og da Dyrtidsfonden er en af de pensionsordninger, der giver den allerbedste forrentning, er det vores vurdering, at det vil dreje sig om et væsentligt lavere beløb end de 1,8 mia. kr., fordi man netop for at undgå skattefiduser med pengene har stillet som betingelse, at en eventuel kapitalpension skal hæves samtidig.

Den gruppe, vi taler om her, som får en mulighed, de ikke har i dag, er dem, der fortsat er i beskæftigelse, når de er fyldt 60 år, og det er også i den gruppe, der er flest, der har kapitalpension, som de ønsker at fortsætte med at indbetale til. Derfor ligger der faktisk en væsentlig begrænsning i den regel, der er kommet ind under forhandlingerne, samt i, at hvis man skal have sat pengene til forrentning, må vi sige, at med den dygtighed, Dyrtidsfonden har

udvist med hensyn til at forvalte disse midler, kan det være svært at finde en alternativ anbringelse med en tilsvarende forrentning, og derfor vil det med al sandsynlighed blive et væsentlig mindre beløb end de 1,8 mia. kr.

(Kort bemærkning).

Lilli Gyldenkilde (SF):

Jeg kan godt se, at det selvfølgelig har været helt nødvendigt at tage hånd om det problem, der hedder kapitalpensioner. Vi skal jo ikke ud i den situation, at folk får 16.000 kr. og sætter dem ind på en kapitalpension, så der ikke kommer noget i omløb, mens man får en fradragsmulighed på selvangivelsen, for så går det helt galt.

Men vi har altså to problemer. Det ene er, at vi trænger til, at der kommer flere penge i omløb, for et af vores hovedproblemer er, at folk har sparet alt for meget op – de har lyttet for meget til den borgerlige regering – og derfor har vi nu stagnation.

Det andet er, at vi er nødt til at indsætte en bremseklovs for at undgå, at nogen skal spekulere i, at de får deres dyrtidspenge. Jeg vil dyrke det lidt mere under udvalgsarbejdet, for det egner det sig vistnok bedst til, men jeg tror, at det er meget fornuftigt at få en bremse på ordningen. Hvordan vi så sikrer mere omløb står tilbage; det gør vi desværre nok ikke med den finanslovaftale, når alt kommer til alt.

(Kort bemærkning).

Stavad (S):

Den socialdemokratiske filosofi ved de finanslovforhandlinger, vi nu har været igennem, har i og for sig ikke været at få en forbrugsbåret vækst, men en investeringsbåret vækst, og derfor mener vi faktisk også, at vi fortsat har behov for en betydelig opsparing. Det er også en afgørende forudsætning for, at vi i en kombination med høj opsparing og store investeringer i årene fremover måske kan love et lidt lavere skattetryk end det, vi har i dag. Så derfor er jeg ikke helt enig med fru Lilli Gyldenkilde i, at vi har en for høj opsparing. Men problemet er, at den opsparing, som vi ikke bliver anvendt til de investeringer, som vi har et så piskende stort behov for, og derfor kan man diskutere, om det, der her er gjort, er det klogeste. Jeg tror ikke, at det kommer til at